

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové ve věci

žalobce: **M. H.**

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. 10.01-000616/24-0002 z 6. 1. 2025

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou 17. 3. 2025 domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků.
2. Soud vyzval žalobce k doložení majetkových poměrů, a následně usnesením z 9. 6. 2025 jeho žádost v plném rozsahu zamítl. Shledal totiž, že žalobce nedoložil úplným a hodnověrným způsobem své majetkové poměry. Z jeho tvrzení a zaslaných dokladů se kromě toho jevílo, že je s to si prostředky pro zaplacení soudního poplatku opatřit. Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 6 As 99/2025-11 z 2. 9. 2025 jako nedůvodnou zamítl.
3. Následně soud usnesením z 1. 10. 2025 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě jednoho týdne, což odůvodnil délkou řízení a tím, že se jedná o opakovanou výzvu. Usnesení bylo žalobci doručeno 9. 10. 2025 a lhůta k zaplacení uplynula 16. 10. 2025.
4. Žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, jak vyplývá ze sdělení účtárny soudu z 22. 10. 2025 na č. l. 36 spisu.
5. Podáním doručeným soudu 16. 10. 2025 požádal žalobce opětovně o osvobození od soudních poplatků, a to z důvodu změny okolností a podmínek. Uvedl, že nově již vyčísluje své pravidelné výdaje na ošacení, stravu apod., které přesně odpovídají výši příspěvku na živobytí, nově také přiznává hrazení výživného na své nezletilé dítě, nově osvětlil svůj vztah ke K. K., která mu poskytla jednorázovou překlenovací půjčku, nově se mu již nepovedlo získat prostředky od I. H. a nově je také obětí trestného činu útisku ze strany soudců zdejšího soudu. Prostředky na zaplacení soudního poplatku žalobce dle svého tvrzení nemá, což dokládá také výpisy ze svého bankovního účtu za červenec až září 2025.
6. Soud shledal, že nejsou splněny podmínky pro opětovné rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků. Ačkoliv obecně platí, že o takové žádosti musí soud rozhodnout

dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto pravidlo má své výjimky. Mezi ně patří i nynější případ.

7. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že došlo ke změně poměrů účastníka řízení (např. rozsudky NSS č. j. 4 Ans 5/2008-65 ze 17. 6. 2008, č. j. 8 As 65/2010-106 z 28. 7. 2011, č. j. 4 As 38/2012-17 z 19. 6. 2012, č. j. 9 As 103/2013-23 ze 17. 12. 2013, č. j. 8 As 145/2015-12 z 16. 12. 2015 či č. j. 5 As 120/2016-32 z 12. 10. 2016). V rozsudku č. j. 3 Ads 43/2007-150 z 12. 5. 2008 NSS uzavřel, že požádá-li navrhovatel znovu o osvobození od soudních poplatků poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je správní soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud navrhovatel doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení jeho předchozí žádosti rozhodující. K těmto závěrům se NSS přihlásil rovněž v bodech 7 a 8 usnesení č. j. 7 Afs 199/2020-81 ze 17. 2. 2021.
8. Podle setrvalé judikatury tedy soud může o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnout jen v případě, že došlo ke změně poměrů účastníka řízení. V opačném případě není nutno o opakované žádosti rozhodovat. Je přitom na žadateli, aby již v opakované žádosti nejen *tvrdil*, ale také *doložil* změnu poměrů, která by odůvodňovala opětovné rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků (rozsudek NSS č. j. 8 As 52/2017-75 ze 17. 10. 2017, bod 21). To žalobce neučinil.
9. Žalobce sice formálně tvrdí, že u něj došlo od předchozího rozhodnutí soudu ke změně okolností, ale z naprosté většiny jen opakuje svá dřívější tvrzení. Již v původní žádosti žalobce popsal všechny rozhodné skutečnosti o svých majetkových poměrech, které nyní opakuje: pobírá příspěvek na živobytí 4 860 Kč, další prostředky na živobytí získává z překlenovacích půjček od blízkých osob, platí výživné na syna 2 000 Kč a nájemné 3 830 Kč, v současnosti je v pracovní neschopnosti. Tato tvrzení nejsou nová, soud se jimi ve svém předchozím rozhodnutí zabýval a vysvětlil, proč takové doložení majetkových poměrů nepovažuje za dostatečné a hodnověrné. Žalobce nyní obecně konstatoval, že jeho pravidelné výdaje na stravu, ošacení apod. činí 4 860 Kč, ale zjevně jen převzal částku svého příspěvku na živobytí, aniž by tyto výdaje jakkoli specifikoval (roze-psal) a doložil. Avšak i kdyby tak učinil, pouze by splnil povinnost, kterou měl již v původní žádosti. Nově osvětlil svůj vztah ke K. K., jedné z osob, od nichž získává prostředky na obživu, ale ani tím nijak nedokládá změnu ve svých majetkových poměrech. Taková změny nevyplývá ani z výpisů z bankovních účtů za poslední tři měsíce, jež žalobce nově zaslal.
10. Za jedinou významnou novou skutečnost lze považovat tvrzení, že I. H. již žalobci podle jeho tvrzení odmítá zapůjčit prostředky na zaplacení soudního poplatku. To dokládá svým e-mailem ze 14. 10. 2025, odeslaným jeden den před sepisem nové žádosti o osvobození od soudních poplatků. Touto argumentací nicméně žalobce míjí podstatu svého neosvobození od soudních poplatků, které spočívalo v nevěrohodném prokázání jeho majetkových poměrů a při němž soud zjistil, že žalobce získával prostředky na obživu v celkovém rozsahu převyšujícím 500 000 Kč přinejmenším od dvou různých osob, I. H. a K. K. Tyto pochybnosti žalobce navíc ani nyní nijak nerozptýlil. Z bankovních výpisů vyplývá, že I. H. poskytovala žalobci prostředky na obživu i v červenci a srpnu 2025, a v září 2025 se nově přidal také M. K., jenž žalobci zaslal 14 100 Kč, takřka pětinasobek soudního poplatku v nynější věci. Opakovaná žádost tak fakticky představuje jen další polemiku s předchozími závěry městského soudu a následně NSS. Žalobce se částečně opakuje,

částečně se snaží dohnat nedostatky původní žádosti, ale k ničemu z toho opakovaná žádost o osvobození od soudních poplatků neslouží, jak soud již vysvětlil.

11. O opakované žádosti není třeba rozhodovat samostatným rozhodnutím, ale lze ji vypořádat v odůvodnění usnesení o zastavení řízení (bod 18 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1439/09 z 20. 1. 2010, rozsudek NSS č. j. 5 As 120/2016-32). Soud již také nebyl povinen žalobce opětovně k čemukoli vyzývat, neboť takto by bylo možné s žalobcem komunikovat donekonečna. Přistoupil proto rovnou k zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (k tomuto postupu srov. též usnesení NSS č. j. 1 As 359/2016-43 z 22. 3. 2017, č. j. 2 As 216/2017-17 z 21. 7. 2017, č. j. 2 Afs 27/2019-42 z 9. 5. 2019, č. j. 3 Afs 144/2019-35 z 15. 8. 2019 nebo usnesení zdejšího soudu č. j. 11 A 24/2025 z 12. 5. 2025).
12. Soud uzavírá, že žalobce nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě a o jeho opakované žádosti o osvobození neměl soud povinnost rozhodnout. Soud proto výrokem I. řízení zastavil dle § 9 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.
13. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení dle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na jejich náhradu, bylo-li řízení zastaveno

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2025

JUDr. Jaromír Klepš

předseda senátu